

[Kim Bøhnke]

bare siden 1986, og som akkumuleret i faste priser fra 1980 vel efterhånden er på et sted mellem 15 og 20 mia. kr.? Jeg tror det ikke, når man ser på de finanslove, vi har haft siden 1986. Altså kan vi glæde os over, at private firmaer i den grad har sørget for, at det er blevet til en kæmpesucces.

Hvordan skal vi så behandle de private firmaer, der, jeg vil ikke sige uegennyttigt, for de gør det selvfølgelig kun, fordi det er en god forretning, men ikke desto mindre de private firmaer, der i den grad har gavnet den danske samfundsøkonomi? Ja, ministeren fortæller med glæde om, at man anvender vandrette borer, at man anvender den nyeste teknologi, og at man også gerne ville have haft denne 84 km lange multifaseledning. Men igen er det vores opfattelse, at man fra politisk side er alt, alt for fikseret på, om nu statens engagement er tilfredsstillende eller ej, frem for at se på den samfundsøkonomiske effekt, der er ved at give flest mulige frihedsgrader for de virksomheder, som deltager i Nordsøen.

Ministeren refererede forholdsvis kort til spørgsmålet om multifaseledningen ved at sige, at operatøren, A. P. Møller, var blevet givet en bevilling. Ja tak, men det var altså på nogle vilkår, som betød, at man fra ansøgers side valgte at trække ansøgningen tilbage, og dér mener jeg at vi fra politisk side begår en dumhed, når vi stiller krav op over for disse operatører, der er så urealistiske, at operatørerne trækker følehornene til sig. Så mister vi milliardinvesteringer, og vi mister muligheden for at få en bedre produktion fra Nordsøen. Men det kan man selvfølgelig godt gøre, hvis man har den betragtning, at det gælder om at gemme olie- og gasreserverne. Så skal man selvfølgelig stille nogle vilkår op, der er så strenge og så betingelsesfyldte, at operatørerne lader være med at producere. Men man kan ikke både ønske en stor produktion og samtidig stille nogle urimelige krav op.

Et andet punkt, ministeren var inde på, var spørgsmålet om vores forhold til EF, og dér mener jeg vi kan se, ikke bare i forhold til et kommende koncessionsdirektiv, men på et lovforslag, vi på nuværende tidspunkt har til behandling i Folketinget, hvor inaktiv regeringen er på dette område, og hvordan man bare betragter efterforskningsaktiviteterne i Nordsøen som en selvfølge. Jeg kan oplyse de teknisk in-

teresserede om, at det hedder L 66, forslag til lov om ændring af lov om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøb m.v.

Og hvad har det så med Nordsøen at gøre? Jo, fra EF's side ønsker man også, at koncessionshavere, når de skal hjemkøbe deres forskellige isenkram, skal være omfattet af EF's licitationsbestemmelser, og det kan jo lyde meget fornuftigt for alt andet end netop offshoreaktiviteter. Og den danske regering har fuldstændig passivt ladet dette direktiv passere, hvorimod de tre andre EF-lande, som har offshoreaktiviteter, nemlig Holland, Tyskland og England, alle har fået dispensation. Men vi får fremlagt et lovforslag her, først på oppositionsinitiativ – læs: Fremskridtspartiets initiativ – hvor man, i hvert fald indtil videre, har bedt om at få den dispensation, så vi ikke generer vores offshoreindustri. For der er jo en grund til, at de tre andre lande har bedt om at få dispensation, nemlig at dette EF-direktiv vil være meget, meget skadeligt for offshoreerhvervet.

Så jeg mener, at regeringen på mange punkter er alt, alt for passiv, alt for sløv, når det gælder om at følge aktivt med i de krav og de behov, man har fra og i Nordsøen.

Så skal jeg også ærligt indrømme, at det kom som lidt af et chok, da ministeren sagde, at i forhold til det kommende EF-koncessionsdirektiv vil regeringen kæmpe for, at der fortsat skal være tilladelse til statsdeltagelse. Det forekommer altså ganske, ganske uforståeligt, at en konservativ minister i en KV-regering kan have det synspunkt, at det gælder om at bibeholde statens deltagelse. Jeg havde ærlig talt forventet, at ministeren i stedet ville sige: Jeg håber, at EF vil stille nogle betingelser, som gør, at vi kan slippe for, at Danop skal være med i en eventuel fjerde og femte udbudsrunde, eller hvor mange der måtte blive. Det harmonerer heller ikke med, at ministeren tidligere sagde: Vi skal have lempeligere vilkår. Lempeligere vilkår er bestemt ikke Danop deltagelse; det opdagede vi ved tredje udbudsrunde, hvor der fra flere sider blev gjort opmærksom på, at det ikke var nogen god idé, at man havde dette krav om den statslige deltagelse.

Så hvis jeg skal summere op, mener jeg, at regeringen fører en tilbagelænet politik, hvor man rent statsfinansielt bryster sig af, at nu går